

Hồi 08

Phản viên ngoại gặp nạn được rỗi hiên Tiết Nhơn Quý đánh giặc kết bạn tốt

Nói về Nhị đại vương là Khương Hưng Bá, thấy Khánh Hồng bị bắt, liền cầm giáo đâm Tiết Nhơn Quý. Nhơn Quý lấy kích gạt mạnh một cái, Hưng Bá chịu không nổi té nhào xuống ngựa, trang đình bắt trời điệu về. Còn bao nhiêu lâu la thất kinh, chạy về báo với Tam đại vương Khương Hưng Bồn.

Khi ấy Nhơn Quý cùng trang đình đem hai tên cường đạo về đến cửa. Phản Hồng Hải mừng rỡ nói rằng:

- Xin ân nhân hãy trị tội chúng nó.

Nhơn Quý nói:

- Hãy đem hai thằng này trói ở thính đường, để tôi đến sào huyết, bắt luôn thằng nữa, sẽ trị luôn thể.

Hồng Hải y lời. Nói về Khương Hưng Bồn ở nhà giữ san trại, xảy thấy lâu về báo rằng: "Đại vương cùng Nhị đại vương đến Phản gia trang nghinh hôn, bị tướng mặc giáp trắng bắt hết." Hưng Bồn nghe báo cả giận, cầm thương lên ngựa, kéo lâu la xuống núi, mới đi được hai ba dặm, bỗng thấy lâu la đến báo: "Tướng giáp trắng đã đến đây." Hưng Bồn liền giục ngựa ra mắng rằng:

- Cầu đầu tặc, phải đem hai anh ta trả lại đây, kéo tánh mạng không còn.

Nhơn Quý nạt rằng:

- Ta quyết đến tận sào huyết mà giết lũ nguoi để trừ hại cho muôn dân trăm họ.

Hưng Bồn cả giận giục ngựa đâm Nhơn Quý. Nhơn Quý lấy kích ra đỡ, gài Hưng Bồn xuống đất bắt sống.

Lâu la thấy ba tướng đều bị bắt, bèn quì xuống đất xin hàng, xin tôn Nhơn Quý lên làm đầu đảng, Nhơn Quý nói:

- Ta đường đường dũng sĩ, há làm điều vô sỉ ấy sao? Nay ta không giết các người làm gì, song phải về thiêu hủy sơn trại, cải tà quy chính, kiếm kế khác làm ăn, nếu còn giữ thói ấy, ta sẽ giết hết.

Chúng lâu la nghe nói, đều kéo nhau về trại, phân phát tài sản, thiêu hủy sơn trại, rồi phân đi tứ tán.

Còn Nhơn Quý dẫn Hưng Bồn về nhà Hồng Hải. Hồng Hải kêu trang đình, truyền đem ba tên cường đạo ra đập chết. Nhơn Quý cản lại và hỏi ba người rằng:

- Ngày nay bị bắt, các người đã biết hồi chưa?

Ba người đều thưa:

- Như đại nhơn tha tội, anh em tôi xin cải tà qui chánh.

Nhơn Quý nói:

- Như ba người khứng cùng ta kết làm anh em, xuống Long Môn đầu quân, thì ta sẽ tha.

Ba người đều nói:

- Đại nhơn rộng ơn như vậy, vậy bọn tôi đâu dám chối từ.

Nhơn Quý liền mở trời tha cho ba người rồi cùng nhau thi lễ. Phàn Hồng Hải nói:

- Để lão phu sắm lễ vật, rồi bốn vị đến trước bàn thờ Quan Đế mà làm lễ.

Bốn người vâng lời. Làm lễ xong, Hồng Hải đặt tiệc ăn mừng. Khi mãn tiệc Hồng Hải trở vô phòng thì vợ là Viện Quân nói rằng:

- Thiếp coi Nhơn Quý tướng mạo đoan trang, chắc có tài tướng soái, ý thiếp muốn gả Tú Huê cho y, phu quân tính lẽ nào?

Hồng Hải nói:

- Hợp ý ta lắm!

Bèn ra nói với Nhơn Quý rằng:

- Vợ chồng lão nhờ ơn ân nhân rất trọng, nay muốn cho tiểu nữ cùng ân nhân gá nghĩa, chẳng hay tôn ý thế nào?

Nhơn Quý thưa:

- Tôi đã có vợ con, thiết không dám vâng mệnh.

Hồng Hải nói:

- Nếu ân nhân có lòng hạ cố, dầu con lão làm tiểu thiếp, lão cũng vui lòng.

Anh em ba người Khung Hưng Bá cũng hết sức tán thành. Nhơn Quý chối từ không đặt, phải thưa rằng:

- Viên ngoại có lòng đoái thương, tôi xin vâng chịu, xong tôi còn mắc lo việc công danh, việc ấy xin hoãn lại.

Hồng Hải nói:

- Vậy thì ân nhân để vật chi làm tin!

Nhơn Quý cởi giầy lưng ngựa sắc dăng cho Hồng Hải, Hồng Hải tiếp lấy đem vào phòng giao cho Tú Huê, và thuật lại các việc cho vợ con nghe.